

عمومی

28 سپتامبر 2006

مجازات اعدام/سنگسار

ایران

پریسا

ایران

خیریه

شمامه قربانی (به نام ملك نیز شناخته می‌شود)

کبرا نجار

صغرا مولایی

فاطمه

زنانی که در بالا نام برده شده‌اند در خطر اعدام به وسیله سنگسار هستند

پریسا در آوریل 2004 در حال کار به عنوان یک روسپی در شیراز دستگیر شده است. او در بازجویی‌های اولیه به اتهام زنای محصنه اعتراف کرده و ادعا کرده که شوهرش به دلیل فقر، او را به روسپیگری واداشته است. دادگاه او در ژوئن 2004 برگزار شد و در جریان آن، او اعترافش را پس گرفته است. علارغم این، در 21 ژوئن 2004 شعبه 5 دادگاه جنایی استان فارس او را به دلیل زنای محصنه به مرگ با سنگسار محکوم کرده است. در 15 نوامبر 2005، شعبه 32 دیوان عالی کشور حکم را تأیید کرد. پرونده او در حال حاضر از طرف دیوان عالی کشور تحت بازنگری است. پریسا در زندان عادل‌آباد شیراز زندانی است.

ایران، یک عرب اهوازی از ایل بختیاری، به قرار اطلاع موقعی که با پسر همسایه در حیاط خانه‌اش صحبت می‌کرده است از سوی شوهرش با چاقو تحت حمله قرار می‌گیرد. او به شدت صدمه می‌بیند و در حال خونریزی بی‌هوش روی زمین می‌افتد. در حالی که او بی‌هوش بوده، ادعا شده است که مرد همسایه شوهر او را با کارد خودش می‌کشد. در بازجویی پلیس از ایران در مورد قتل، گفته شده که او به زنای محصنه با پسر همسایه اعتراف کرده است. ولی او بعداً اعتراف خود را پس گرفته است. یک دادگاه در خوزستان او را به عنوان شریک جرم در قتل شوهرش به پنج سال زندان و به خاطر زنای محصنه به اعدام با سنگسار محکوم کرده است. دیوان عالی کشور حکم را در آوریل 2006 تأیید کرده است. وکیل او نسبت به حکم تقاضای فرجام کرده است. او در زندان سپیدار در شهر اهواز زندانی است.

خیریه یک عرب اهوازی، گفته شده که از سوی شوهرش تحت خشونت خانوادگی قرار داشته است. او متهم شده که با یکی از بستگان شوهرش رابطه برقرار کرده و او بعداً شوهر خیریه را کشته است. او در شعبه 3 دادگاه بهبهان در خوزستان، جنوب غرب ایران، به عنوان شریک جرم در قتل شوهرش به مرگ و به خاطر زنای محصنه به سنگسار محکوم شده است. خیریه هرگونه نقش در قتل شوهرش را منکر شده ولی به زنای محصنه اعتراف کرده است. حکم تأیید شده، و به قرار اطلاع، پرونده برای اجازه اجرا به رییس قوه قضائیه ارجاع شده است. خیریه در مورد سرنوشتش، گفته است «من حاضریم به دار آویخته شوم، ولی من را نباید سنگسار کنند. آن‌ها آدم را خفه می‌کنند و آدم می‌میرد، ولی این که به سر آدم سنگ بزنند خیلی سخت است.»

شمامه قربانی (که به نام ملك نیز شناخته می‌شود) در ژوئن 2005 دستگیر و در دادگاهی در ارومیه در ژوئن 2006 به خاطر زنای محصنه به اعدام به وسیله سنگسار محکوم شده است. بنا به گزارش‌ها او در زندان ارومیه است. به قرار اطلاع، برادران و شوهرش مردی را که در خانه او دیده بودند به قتل رسانده‌اند و او نیز نزدیک بوده است زیر ضربات چاقوی آنان کشته شود. به قرار اطلاع، پرونده او در حال بازرسی مجدد است.

کبرا نجار که در زندان تبریز در شمال غرب ایران زندانی است، در خطر فوری اعدام قرار دارد. او به عنوان شریک جرم در قتل شوهرش به هشت سال زندان و به خاطر زنای محصنه به اعدام با سنگسار محکوم شده است. او قرار بود پس از گذراندن مدت زندانش که دو سال پیش پایان یافته است اعدام شود. به قرار اطلاع، او طی نامه‌ای از کمیسیون قضایی عفو تقاضا کرده است که در محکومیت اعدام به وسیله سنگسار او تخفیف دهند و منتظر نتیجه آن است. گفته شده که کبرا نجار به وسیله شوهرش که معتاد به هرئین بوده و او را به شدت می‌زد به روسپیگری وادار شده بوده است. در 1995، پس از ضربات سختی که از شوهرش خورده بود، او به یکی از مشتریان گفته که می‌خواهد شوهرش را بکشد. بعد، ادعا شده است که کبرا آن مشتری را سر یک قرار قبلی می‌برد و او شوهر کبرا را می‌کشد. او به اعدام محکوم شد، ولی خانواده مقتول با گرفتن دیه او را بخشیدند.

صغرا مولایی به عنوان شریک جرم در قتل شوهرش عبدالله در ژانویه 2004 به 15 سال زندان و به خاطر زنای محصنه به اعدام با سنگسار محکوم شده است. در جریان بازجویی او گفته است «شوهرم مرتباً مرا زجر می‌داد. علاوه بر این، من قصد کشتن او را نداشتم. در شب حادثه ... پس از این که علیرضا شوهر مرا کشت، من ترسیدم در خانه بمانم چون فکر می‌کردم برادر شوهر هامم مرا می‌کشند. این بود که با علیرضا فرار کردم.» علیرضا به خاطر قتل شوهر صغرا مولایی به اعدام و به خاطر «روابط نامشروع» به 100 ضربه شلاق محکوم شد. احکام یادشده در دیوان عالی کشور تحت رسیدگی است. به قرار اطلاع، صغرا مولایی در زندان رجایی‌شهر کرج نزدیک تهران زندانی است.

در مه 2005، شعبه 71 دادگاه جنایی استان تهران **فاطمه** را (که نام خانوادگی‌اش دانسته نیست) به عنوان شریک جرم در قتل به قصاص و به خاطر «رابطه نامشروع» با مردی به نام محمود به اعدام با سنگسار محکوم کرده است. شوهرش به به عنوان شریک جرم در قتل محمود به 16 سال زندان محکوم شده است. پرونده در حال حاضر در دیوان عالی کشور تحت رسیدگی است. بنا به یک گزارش در روزنامه اعتماد در مه 2005، درگیری بین محمود و شوهر فاطمه اتفاق افتاده بود. فاطمه اعتراف کرده که طنابی را دور گردن محمود بسته و این باعث خفگی او شده است. او ادعا کرده که فقط می‌خواست دست و پای محمود را پس از این که بیهوش شده است ببندد و او را تحویل پلیس بدهد.

اطلاعات زمینه‌ای

عفو بین الملل از دو مورد دیگر حکم اعدام به وسیله سنگسار آگاه شده است: اشرف کلهری (به سند زیر و به‌روز شده های آن مراجعه فرمایید UA 203/06, MDE 13/083/2006, 27 July 2006) و حاجیه اسماعیل‌وند (به سند UA 336/04, MDE 13/053/2004, 16 December 2004 و به‌روز شده های آن مراجعه فرمایید). رییس قوه قضائیه در دسامبر 2002 اعلام کرد که کاربرد سنگسار قطع شده است، ولی گزارش‌ها حاکی از آن است که احتمالاً یک زن و یک مرد در مه 2006 سنگسار شده‌اند.

اقدام توصیه شده: لطفاً تقاضاهای خود را هرچه زودتر به زبان‌های فارسی، انگلیسی، عربی یا به زبان خودتان بفرستید:

- بخواهید که حکم اعدام به وسیله سنگسار در مورد هفت زن نامبرده بالا به فوریت تخفیف پیدا کند،
- مخالفت بی قید و شرط خود با مجازات اعدام را به عنوان یک مجازات د رحد نهایی خشن، غیر انسانی و تحقیرکننده و ناقض حق حیات بیان کنید،
- به خاطر مقامات ایرانی بیاورید که کمیته حقوق بشر سازمان ملل (در مورد پرونده تونن در برابر استرالیا) تصریح کرده است که تخلف جنایی شناختن زنا و زنای محصنه با استانداردهای بین المللی حقوق بشر همخوانی ندارد. بنا بر این، حکم اعدام به وسیله سنگسار برای زنای محصنه، بر اساس ماده 6(2) میثاق بین المللی حقوق مدنی، و سیاسی که می‌گوید حکم اعدام «فقط در مورد شدیدترین جنایات» مجاز است، نقض تعهدات ایران بشمار می‌رود،
- بخواهید که به عنوان گام مثبتی در جهت اجرای قوانین و استانداردهای بین المللی مربوط به حفظ حقوق بشر، اعدام به وسیله سنگسار در ایران لغو شود.

تقاضاها به

رهبر جمهوری اسلامی

حضرت آیت الله سید علی خامنه‌ای،

دفتر رهبری، خیابان شهدا، قم، جمهوری اسلامی ایران

ایمیل: istiftaa@wilayah.org یا info@leader.ir

عنوان: حضرت آیت الله

رئیس قوه قضائیه

حضرت آیت الله محمود هاشمی شاهرودی،

وزارت دادگستری، پارک شهر، تهران، جمهوری اسلامی ایران

ایمیل: لطفا از طریق فرم نظرخواهی در صفحه فارسی سایت اینترنتی زیر ایمیل بفرستید

<http://www.iranjudiciary.org/contactus-feedback-fa.html>

عنوان: حضرت آیت الله

کپی به: نماینده رسمی دیپلماتیک ایران در کشور خودتان

لطفا به فوریت تقاضاهای خود را بفرستید. اگر پس از 9 نوامبر 2006 تقاضایی می‌فرستید لطفا با دبیرخانه عفو بین الملل چک کنید.